

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 46

11. listopadu 2012

Cena: 8 Kč

DUCHOVNÍ OBNOVOU K OSLAVĚ 100 LET OD VZNIKU NAŠÍ CÍRKVE

Plzeňský bratr biskup Filip Štojdl přišel s námětem, jak důstojně oslavit blížící se 100. výročí vzniku naší církve. Plzeňská diecézní rada nápad nadšeně přivítala a bude jej realizovat. Možná se po přečtení následujících řádků připojí se stejným nadšením i další náboženské obce.

Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.

Mt 6,10nn

Sestry a bratři!

V úvodu tohoto listu vám chci nejprve poděkovat. Děkuji vám všem za nesení každodenní tíhy služby, která často bývá našim očím skryta a své ovoce přináší nezdědkatelně a nenápadně, že ho my i ti, kterým je určené, občas míváme bez vědomého povšimnutí. Děkuji za vaši lásku k církvi, která vám často nemůže nabídnout nic jiného než podíl na nesení kříže, jak to slyšíme z Markova evangelia: *Zavolal k sobě zástup u učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít se mnou, zapřít sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“*

Mk 8,34

Vzhledem k tomu, že se blíží velice významné jubileum Církve československé husitské obracím se na vás s prosbou, výzvou i nabídkou zároveň.

Za sedm let si budeme připomínat sté výročí od chvíle, kdy Karel Farský a stovky dalších zvedli v prachu zadupanou korouhev Kristova kalicha – zvedli ji jako viru, naději a lásku pro československý lid a tedy i pro každého z nás, kteří z této milosti dnes žijeme a čerpáme.

Pokládání květin, otevření výstavy či vydání výroční publikace by bez potivě duchovní přípravy bylo jen prázdným gestem, které snad zaujme média, ale nic se ve skutečnosti nezmění. Život půjde dál a na dávné události bude zapomenuto. Věřím však, že bude-li naše konání provázet otevřená mysl apoštolů dotazujících se na správnost svých cest, touha po obnově a pokorná modlitba, dostane se nám všem síly nést svůj kříž a dokázat podepřít ty, kteří již nemohou dál.

Nepřidávejme se k davu nadávajícímu na poměry, ale buďme oporou potřebným. Nebyli jsme povoláni ke skuhrání se skuhrájecími, ale k tomu, abychom těšili nemocné, oblékali nahé, dávali jíst hladovějícím, navštěvovali uvězněné (Mt 25,31-46). Buďme pozorní k potřebným – oni si často o pomoc nedokáží říci, na rozdíl od těch, kteří hlasitě volají po změnách, aniž by se zamysleli nad změnou sebe sama.

Za současnou krizí evropských hodnot, stejně jako za krizí ekonomickou, sociální či institucionální, lze spatřit postupující mizení duchovního základu, na němž Evropa po dlouhá staletí stála. Ano, mluvíme zde o křesťanství, hodnotě, k němuž se mohou vztahovat jednotlivci, rodiny i národy. Tento fundament vždy dokázal vytvářet hlubinnou kulturu, dávat lidskému živo-

tu smysl a předávat nesmrtelné poselství naděje, solidarity a spravedlnosti. Příčin tohoto pádu a ústupu křesťanství je celá řada. Mnozí současní teologové soustředí svou pozornost na „viníky“ tohoto pádu a označují je na jedné straně jako liberalismus a na straně druhé jako konzervatismus. Oba tyto proudy jistě stojí za pozornost, a do určité míry mají svůj díl viny.

Tradice naší církve nám však napovídá, abychom se požívali jinak. Pýcha, jeden ze smrtelných hříchů, stojí vždy jako nabídka pána temnot a napovídá nám, abychom se zmocnili Boží Pravdy, označili se za její vlastníky a začali s její pomocí likvidovat naše názorové protivníky či prosazovali své zájmy. Souvislost mezi pýchou a pádem je více než zjevná. Pýcha je příčinou rozpadů států, vymezení se člověka vůči přírodě (jako svému nepříteli), volá lidi k revolucím a pohřbívá tak šance na usmíření, podání ruky či hledání soucítění. Křesťanství, které zapomnělo na Krista, se stalo -ismem (ideologií bez obsahu, snažící se jen za pomoci formy ovládat ty druhé).

Jak můžeme vidět, globální náboženské tržiště bylo zaplněno všelijakou „spirituální“ veteší, kompilacemi různých směrů a leckdy zcela přízemních zájmů. Křesťanství naproti tomu vždy ukazovalo k darům. Žádnou duchovní hodnotu si nelze koupit. Apoštol Pavel zřetelně označuje víru, naději a lásku za dary (1 Kor 13,1-13). Abychom mohli měnit společnost, musíme změnit nejprve sami sebe. Ovšem i proměna je dar; nebudeme-li o něj prosit, nedostaneme jej.

Jsme v podobné situaci jako Izraelité putující ze země otroctví do země zaslíbené. Mnozí chtějí sváďet ostatní k rychlým cestám, zkratkám, které však vedou do temnot. Objevují se falešní proroci volající po návratu zpět ke krásným věrejským, kdy byly mísy plné jídla. Včerejší jistoty se však rozplynuly a ukázaly se iluzorními stejně jako rychlá cesta vzhůru. To podstatně se odehrává dnes. S každým krokem se učíme, každá chyba je ukazatelem cesty k moudrosti a zralosti. Kdykoli můžeme bližnímu

Dokončení na str. 3

Kněžské svěcení v Nymburku

Náboženská obec v Nymburku měla 20. neděli po Duchu svatém mimořádně požehnaný den Páně. Na slavnostní bohoslužbě pod vedením pražského biskupa br. doc. ThDr. Davida Tonzara, Th.D. přijala svátost kněžského svěcení ses. Jáhena Mgr. Jelena Balenková. Bratr biskup navštívil Nymburk po 4 letech. Kromě členů náboženské obce v Nymburku a některých členů náboženské obce v Čachovicích přijela i řada hostů, mezi nimiž nechyběli zástupci ekumeny (ses. Mgr. Kateřina Roskovcová, farářka Českobratrské církve evangelické, br. Petr Plaňanský, pastor církve Křesťanská společnost), dále duchovní Kolínského vikariátu (poděbradská farářka Drahoslava Benešová, přerovská farářka Hana Benešová, manželé Oldřich a Krasava Machovi, faráři působící v Kolíně, Zámukách a Kouřimi, emeritní farářka z Městce Králové Božena Kalašová, nymburský farář a kolínský vikář Jan Kohout a radu starších z Kostelní Lhoty zastupovaly sestry Zdeňka Němečková a Radka Výborná.). První část bohoslužby sloužil br. biskup spolu s br. vikářem. Ve svém kázání pak bratr biskup provedl přítomné všemi biblickými texty připadajícími dle kazatelského plánu na tento den (Am 5,6-7.10-15; Žd 4,12-16 a Mk 10,17-31) a kromě jiného v každém z nich podtrhl jejich aspekt naděje. V úvodu samotného svátostného obřadu bratr biskup připomněl, že jde o svátost, v níž Boží církev na modlitbách přenáší služby svého kněžství na osoby způsobilé a osvědčené, v níž Duch svatý přistupuje ke svěcení, aby dokončil jeho vnitřní povolání ke kněžskému poslání. Základem obřadu svátosti svěcení kněžstva je vzládnutí rukou na hlavu svěcené biskupem a spolusvětiteli - duchovními a laiky, a při tom pronášená slova: „Osvěcuj a posiluj tě Bůh Duchem svým svatým.“ Trojím symbolickým jednáním a předměty je zdůrazněn trojí služební úřad Kristův, který se uskutečňuje skrze církev a její služebníky. Učitelství úřad je vyjádřen předáním Bible, kterou předala sestra Světlá Kohoutová, kněžský úřad je vyjádřen kalichem a miskou s bohoslužebným chlebem, který předával br. vikář Kohout, a pastýřský úřad je vyjádřen štolou, kterou předal br. biskup Tonzar. Čtvrtým spolusvětitel byl předseda rady starších místní náboženské obce bratr Miloš Hampl. Další části bohoslužby s vysluhováním svátosti večere Páně vysluhovala již nově vysvěcená sestra Jelena Balenková, která si za své heslo, které umístila i na oznámení o kněžském svěcení, pokorně vybrala slova z 1 K (3,7): „...a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst.“ a „Pán můj a Bůh můj.“ (J 20,28) Děkujeme Pánu Bohu za duchovně i lidsky obcerstvující společenství, prosíme Pána Žně, aby do služby povolal další dělníky a nové služebníky Kristovy, sloužící v Čachovicích a v Nymburku vyprošujeme hojnost Božího vedení, posily a požehnaní! (Další foto na: www.ccsnymburk.estranky.cz/fotoalbum/sveceni-knezstva-ses.-j.-balenkova/)

Rada starších

ČTĚTE BIBLI, TAM TO VŠECHNO JE

Bible je psychologická kniha archetypů – modelů lidského chování a jednání. Proto z ní Shakespeare „opisoval“ základní témata svých dramát a komedií. Vskutku stačí vzít ten či onen biblický příběh a podobnosti jako matrici a položit ji na náš život. Bez většiny a horoskopů se dozvíme, jak dopadneme, když to či ono uděláme či neuděláme. Bible nás učí myslet na důsledky našich činů, neboli vede nás k prevenci.

Nedávno jsme při bohoslužbách četli o Mojžíšovi, jak na popud Hospodínův shromáždil 70 starších a ten jim nadělil Božího Ducha. I přišli, obdrželi a prorokovali - ovšem jen jednou a „potom už nikdy“ (Numeri 11,16-29). Zlhostejněli? Promarnili? Vykašlali se na to? Patřili mezi ně i dva mládenci,

Eldad a Medad, kteří byli sice jen zapsáni, ale mezi VIP sedmdesátku se jaksí nedostavili. Ale zato šli a prorokovali...

A hnedle (jak jinak) se našli dva práskači a zatepla to Mojžíšovi donesli: Hele, oni prorokují a kdoví co jsou zač... A mladický Jozue (ten přece chodil s Mojžíšem, tak jistě ví, jak to má být) dokonce Mojžíše úkoluje! „Zabraň jim v tom“! Obavy, strachy, závist či žárlivost, jak to Mojžíš trefně rozpoznal? Proto řekl: Kéž by Hospodín dal Ducha a všechen Boží lid by byli proroci!

Nepoznáváme se v tom také my - křesťané? Naše vydělování se, spory, majetnictví jediné pravdy, tihle jsou jiní, nepatří k nám, nesdílí naše názory, nekopou za nás. A přitom si dovolují

být křesťany! (Jako bychom neznali Ježíšovo: Kdo není proti nám, je s námi.) Rozparcelovááváme se mezi sebou, rozparcelovááváme svět, pravdy o Bohu i Ducha Božího.

Dějiny našeho národa mají tři velké archetypy národní - ba dokonce světové. Václava, Husa a Komenského. Když je nám zle, tak se scházíme u Václava nebo u Husa. Lidi umí docela obyčejně spojit to, co církvim, bohužel, nejde. Zkusme zapomenout, co nás o nich učí historie. Ta v sobě skrývá velmi ošemetné a tendenční interpretace a v nespolehlivých nánosech legend a kultu je zaplavena teologickými dogmaty. Zkusme vyhmátnout obyčejný lidský rozměr chlápku, kteří šli do toho! Netušili, že z nich jednou

Dokončení na str. 3

Listopad vzpomínka k památce zesnulých

Listí zlátne – mění se do duhy
A stromy ztrácejí svůj šat
Krůček za krůčkem a den za dnem
Čas ukrajuje svůj díl...
I přichází ten dušičkový čas – druhý listopad.
Čas rozjímání a vzpomínání
Čas zrození i odcházení
Odevzdání se do rukou Božích.
Tak, jak slunce ráno vychází
Svými kouzelnými paprsky zahřívá nás
Tak i soumrak a večer přichází
Slunce za obzor zapadá
I čas loučení nastává nám.
Když jedna hvězdička na nebi přibude
To první člověk narodí se
Když druhá pohasne a z nebe ztratí se?
To z cesty života jedna duše k Pánu odejde.
Tehdy čas na chvíli zastaví se
Srdce zachvěje se
A už jen horká slza a vřelý dík
Stékají na chladnou líc
A pak? Už jen pouhá cestička
Na hřbitov zůstává jen...
Často tam chodíváme, světélko rozžítáme
S úctou tam stojíme a už jen vzpomínáme
V duchu svém děkujeme
Za život, lásku, vychování
Kdo víru ve svém srdci nosí a má – ví
Že život pozemský je jen dočasný
Ten věčný u otce v nebesích
Bude už navždycky
Nechť věčné světlo všem věrným
U tebe, Pane, stále plane
Vzpomínka na ně – nechť nikdy neuhasne
A jedenkrát? Až i nám Bůh pokyne
A jeho vůle stane se – pak každý z nás
Zúročí plody víry své a skutky své
U tebe, Otče náš, v nebesích.
Amen.

Mája Dosedlová z Hané

Z kazatelského plánu

24. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Hospodine, Bože, má spáso, ve dne i v noci před tebou
úpím; kéž vstoupí moje modlitba k tobě!

ŽALM 88,2-3

První čtení: 1. Královská 17,10-16

Tužby:

2. Abychom za naše vykoupění zůstávali vděční, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší vlastní duchovní obrození prožili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, děkujeme ti, že nám stále prokazuješ milosrdenství. Naplň nás milostí, upevni naši důvěru v zaslíbení a dej, aby celý svět uvěřil v tvého Syna! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 9,24-28

Evangelium: Marek 12,38-44

Verš k obětování: Žalm 127,1

Verše k požehnání: Matouš 24,42.44

Modlitba k požehnání:

Živý Bože, děkujeme ti, žeš nás ve svátosti večere Páně naplnil novou nadějí. Kéž spásná moc tvé lásky nadále koná své dílo mezi námi a přivede nás k věčné radosti, kterou jsi nám zaslíbil! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 26, 30, 44, 46, 51, 61, 77, 86, 97, 100, 133, 187, 294, 296

V BOŽÍ ŠKOLE

Pokračování z minulého čísla
Byla jsem dojata rychlou a konkrétní odpovědí. Překvapila mne i skutečnost, že tím, kdo mě chtěl odvést od služby, nebyl Bůh, ale ďábel! Předchozí nejistota i pochyby byly pryč. Ještě v tu chvíli jsem se telefonicky spojila s ředitelem podniku a jeho lákavou nabídku jsem odmítla. Domnívala jsem se, že jsem překonala s pomocí Boží překážku, která mi byla dána do cesty, ale opak byl pravdou. Výpovědní lhůta se chýlila ke konci, když mi z vedení církve bylo oznámeno, že státní souhlas, nutný pro můj nástup do služby, nebyl ještě dán. Doporučili mi, abych ještě tři měsíce pracovala u Pramene. Tak se tehdy ona potravinářská firma jmenovala. Domnívala jsem se, že to bude snadné, neboť jistě budou rádi, budu-li ochotna u nich pracovat jako prodavačka brigádně. Ale ouha! Bylo mi řečeno: „Buď zůstanete v pracovním poměru jako vedoucí, kde nyní jste, nebo v opačném případě nemáme zájem.“ Pociťovala jsem velké zklamání a lítost. Pochopitelně jsem šla na faru oznámit svůj nezdár. Bratr farář se mne snažil uklidnit. Naši rozmluvě naslouchala jedna ze sborových sester. Řekla mi: „Moje švagrová pracuje v lázeňském domě a právě nedávno si mi postěžovala, že nemohou sehnat nikoho k mytí nádobí. Tam vás určitě zaměstnají!“

Mlčela jsem, ale v duchu jsem si posměšně řekla: „To zrovna! JÁ a budu někde umývat nádoby!“ S bratrem farářem jsme se domluvili, že druhý den jeho autem objedeme některé podniky ve městě. Doufali jsme, že něco pro mne seženeme. Začali jsme spořitelnou, pak jsme se poptávali na poštu a ještě i v nějaké prodejně, která nepatřila podniku Pramen. Byli jsme také v mlékárně. Všude mne velice přivítavě přijali, domluvili se mnou nástup na druhý den, ale když jsem přišla, omlouvali se, že dostali příkaz mne nezaměstnat. Od koho byl vydán, to neřekli. Jezdili jsme celý týden, ale marně!!! Poslední den zastavil bratr farář auto a zeptal se mne: „Tak kam teď pojedeme? Zbývají ještě tři možnosti: tiskárna, zahrádnictví a také ty lázně.“ V TĚ CHVÍLI JSEM POROZUMĚLA. Všechno přece do sebe tak zapadalo! Pochopila jsem, že jsem se nestala obětí lidské schválnosti. To sám Pán použil lidské zloby k tomu, aby mne pokouřil. Nebylo zbylí, než ze sebe soukat zahnaně své doznání: „Bratře faráři, když mi hned první den sestra Vlasta pověděla o možnosti umývat nádoby v lázních, v srdci jsem touto možností pro sebe pohrdla, nezdála se mi pro mne dostatečně vhodná! Ale Pán Bůh mi nyní ukázal, že pyšný člověk jako

jsem já se na práci pro jeho království nehodí. Velice lituji svého provinění a prosím Boha i vás za odpuštění. Jsem rozhodnuta do těch lázní nastoupit a vím s určitostí, že mne tam také rádi přijmou.“

Stalo se tak. V lázních jsem následně pracovala 4 měsíce, k jejich, ale také ku své spokojenosti. Po práci jsem se nemusela zabývat žádnou starostí jako v obchodě. Mohla jsem se o to více věnovat Pánu! Byla jsem mu nesmírně za tuto zkušenost víry vděčná.

„Abys na Hospodina spoléhal, poučím dnes tebe - ano, tebe.“ Přísloví 22,19

Kapitola IV. ZKOUŠKY

Měla jsem před zkouškami. V té době jsem již druhý rok studovala na teologické fakultě. Současně jsem však již působilá i v náboženské obci jako kazatelka v jednom malém středoevropském městečku. O tom, jak jsem se s jeho půvaby setkala a jak jsem své začátky v něm prožívala, budu vyprávět v některé z příštích kapitol. Ale vraťme se k tématu. Bála jsem se nezdaru, proto jsem se odhodlala vzít si týden dovolené, abych měla na učení klid. Jenomže: člověk miní a Pán Bůh mění!

Marie Černegová
Pokračování příště

Nad Písmem

DVĚ VDOVY

Vdovy. Kolikrát si ani neuvědomujeme, kolik těchto žen žije kolem nás. Ale vždyť jen v našich sborech mají svá pevná místa mnohé sestry, jejichž manžele již dříve před nimi povolal Pán života i smrti k sobě. A jak často patří k těm nejskromnějším a nejobětavějším věřícím. Vdovy mají už v Písmu svatém Staré smlouvy zvláštní postavení. Spolu se sirotky jsou těmi nejhudšími a společensky skoro nejnižší postavenými členy lidské rodiny. A proto na ně Hospodin pamatuje a nabádá k jejich ochraně a podpoře. O to víc nás snad překvapí, že největší z proroků Izraele Eliáš žádá po vdově ze Sarepty, která se stará navíc i o svého syna a oba žijí z ruky do „úst“, malé, ale pro ni víc než nákladné pohoštění. Proč? Oni oba mají hlad, jistě. Ale nic není náhoda. Ani toto setkání odehrávající se v samotném centru Fénicie, v místech, kde se soustředí kult Baala – pohanského boha, modly plodnosti a úrody. V Izraeli vládne tou samou dobou tříleté sucho. Avšak, Bůh se tím neodmlčel. V setkání Eliáše s chudou vdovou chce promluvit. A mluví. Po vdově, která žije sama na pokrajích hladovění, žádá sice málo, ale pro ni víc než dost. Aby se přednostně najedl z jejích skromných zásob prorok. Žena na jednu stranu cítí, že rozdělí-li se s ním, smrt může do jejího nuzného domu přijít dřív. Má se jí vystavit všanc? Ona a především její dítě? Tak jistě uvažuje chudička, ale milující matka. Logické by bylo, kdyby Eliáše odbyla. Avšak neodbude. Zaslouchla totiž z jeho úst slova, která na rozdíl od Izraelitů dosud neslychala. „Toto praví Hospodin.“ Sama Féniciánka, nevzdělána v Zákoně, Hospodina nazývá „tvým Bohem“, dosud si s ním přece

nezadala. Přesto nejedná, jak by na jejím místě jednaly mnohé jiné. Cítí, že prorokova žádost není sobecký či nelidský apel. Je pozváním. Pozváním, které on sám jen vyřizuje a zastihuje ji ve chvíli všední, kterou však chce učinit zlomem jejího dosavadního života. „Šla a udělala.“ Jak prosté a přece všeřikající. Oproti všem svým životním jistotám (a že jich měla opravdu poskrovnu) vsadila na jedinou kartu. Zato tu nejdůležitější. Poslechla slovo proroka, ve kterém ji zastihl sám Hospodin. A přizval ji, aby jej od této chvíle spolu s Eliášem nazývala svým Bohem a užívala jeho darů a požehnání. Vždyť jí bylo k její víře navíc přidáno vše, co potřebovala ona i její dítě k zabezpečení jejich prostého života. „Hleďte především jeho království a spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,33) chce se nám citovat slova Pána Ježíše. A ne náhodou. Avšak vdovy v našich nedělních textech jsou dvě. Ta druhá dává v Markově evangeliu před zraky pyšných zákoníků, o nichž historik Josef Flavius neváhá napsat, že měli velký vliv na ženy, dvě mince do chrámové pokladny. Snad to byly dva leptony, tedy čtyřáky, jinak zlomek denní mzdy dělníka. Je to částka zanedbatelná a zákoníci ji kritizují. A přece i pro ni je to zlomová chvíle. Její jednání chválí sám Kristus. Kristus, který se tak přiznává k její víře, pokoře, skromnosti, vůbec celému jejímu chudému životu plnému trápení. Bůh stojí na její straně proti posměškům rádoby zbožných. Ujímá se její chudoby, která se tak stává nikoli nouzí, ale znamením Kristova následování a ochoty k oběti. Obě naše vdovy odevzdaly věci, které nemají polidsku vzato skoro

Mk 12, 38-44

žádnou hodnotu. Co je to hrst mouky, pár kapek oleje, pár halířků ...? Pro obě to však znamenalo dát Bohu do služby vše, co mají. A odevzdat se tak cele do jeho vůle a péče. Daly to, z čeho dosud měly být živý. Nyní budou obě žít z každého slova vycházejícího z Božích úst. Z víry a Božích darů. A to je veliké bohatství. Avšak, obě vdovy našly ještě jedno důležité. Vnitřní svobodu. Tu, kterou nemohl najít třeba bohatý mladík z 10. Markovy kapitoly, o němž jsme četli nedávno. Ten, který, byť peněží bohatý, odešel od Krista smutný. Obě vdovy postavily nade všechny své osobní vztahy a vazby svoji víru. Jejich život tak došel posvěcení. A v tom jsou pro nás velkou inspirací. Především proto, abychom se i my dokázali povznést nade vše, co nám stíní výhled za Kristem. A naše oči aby spatřily toho, který „podruhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají“ (Žd 9,28).

Vladimír Hrabá

Pane Ježíši Kriste,
Ty ses zastal chudé vdovy
před zraky zákoníků.
I nás se zastáváš
před zraky světa.
Tys povýšil pokoru
a ochotu obětovat se
na znamení tvého království.
Dej i nám víru,
která se nezalekne posměšků
či nepochopení.
Která se nebude zdráhat
dát ti do služby vše,
co nám život přináší.
Která se sebou přinese
i svobodu tvých dětí.
Pane, smiluj se nad námi.
Amen

DUCHOVNÍ OBNOVOU K OSLAVĚ...

Rok	Dar Ducha sv.	Hřích	Svatost	Osobnosti	Poznámka
2013	Zbožnost	Hněv	Křesť	Cyril a Metoděj	Výročí příchodu na Velkou Moravu 1150 let
2014	Moudrost	Lakomství	Bílmování	Zdeněk Trtík	Výročí narození 100 let
2015	Síla	Lenost	Večere páne	Jan Hus	Výročí upálení 600 let
2016	Rozum	Nestřídmost	Pokání	Jeroným Pražský	Výročí upálení 600 let
2017	Poznání	Smlstvo	Manželství	Karel Farský	Výročí úmrtí 90 let
2018	Bázeň	Pýcha	Útěcha nemocných	Martin Luther King	Výročí úmrtí 50 let
					Výročí vzniku Čsl. republiky 100 let
2019	Rada	Závist	Kněžství	Jan Palach	Výročí úmrtí 50 let
2020					Jubilejní rok / 100 let Církve československé husitské

TÉMATO DUCHOVNÍ OBNOVY

Dokončení ze str. 1
člověku naslouchat a podepřít jej, nabízí se nám ohromná příležitost k duchovnímu růstu.

Tedy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!“

Mt 26,38

Tato slova mne provázela v krizích víry, když jsem chtěl duchovně dezertovat. Kristus nás volá, abychom se probudili z iluzí o snadných cestách a vnímali přítomnost jako prostor, vlnici, na niž jsme povoláni.

Dnes, třidvacet let po pádu železné opony, se ukazuje, že jsme se ještě neprobudili z mrákot komunistické totality. A pokud se nám ve vzácných chvílích daří procitnout, musíme pak čelit svůdné myšlence, že nejrozmějnější by bylo opustit tuto církev a tuto zemi a odejít někam, kde by se nám snad žilo a věřilo lépe.

Byli jsme však povoláni sem - do této církve a do této země. Není to náhoda! Boží povolání nejsou nikdy nahodilá. Náš domov je zde, v Církvi československé husitské, na místech možná opráskaných a téměř prázdných. Což ale zcela jistě neznamená, že nic nemáme! Když se rozhledneme po našich sborech a domácnostech, pak jistě nalezneme **Bibli**. Písmo svaté nás provází den za dnem, každou neděli na texty Písma kážeme. V modlitebnách a sborech, poloprázdných a zmrzačených dlouhodobým úbytkem lidí i nedostatkem peněz, vidíme na stole Páně **kalich a misku na chléb**. Právě tam je možné zahlédnout další z darů: eucharistie, dar sjednocení s Kristem, leží v centru života křesťanského společenství, což zdůraznila právě husitská církevní tradice. V našich sborech můžeme spatřit i světlo oltářní či paschální svíce, od níž se zapaluje křesťanská svíčka; křtitelnic, z níž vyvěrá požehnaný pramen znovuzrození z vody a Ducha svatého. V neposlední řadě je to kříž, v jehož znamení konáme naši službu.

Ve smyslu evangelijní výzvy „Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi“, která tak často zaznívá i z našich úst při modlitbě Páně, předkládám naši církví naléhavou výzvu k duchovní obnově. Není na pořadu dne sypat si pokrytecky hlavy popelem (čímž se již dlouhou dobu značně vyčerpáváme), nýbrž odhodlat se opravdově změnit a tím přispět ke změně ve společnosti!

Zdvihneme hlavu, abychom pohlédli výš, nad naše, tak často, malicherné spory a hloupé soudy. Se vztyčenou hlavou a pozdvíženým srdcem (sursum corda) hledme ke vzkrášenému Kristu, který nás obdarovává pravou vírou, nadějí a láskou. Všechno naše dílo nechť se děje pro větší slávu Boží a nikoliv pro pomíjivou slávu naši! V následujících sedmi letech se spo-

lečně zastavme u sedmi darů Ducha svatého předávaných tradicí církve z pokladů Starého i Nového zákona (Iz 11,2 a 1 K 12,4-11). Protože jsme církví žijící ze sedmi svátostí, ponořme se i do hlubin těchto Kristem ustanovených tajemství. Abychom byli poctiví, pohlédneme i do našich bolestivých ran způsobených atakami sedmi smrtelných hříchů, které jsou satanskými protipóly darů Ducha svatého. Témata duchovní obnovy jsou zvolena tak, abychom každý rok prosili v našich sborech i v soukromých modlitbách za konkrétní dar Ducha svatého a uvědomovali si milost, které se nám dostává účastí na svátosti. K tematickým okruhům jednotlivých let je v kontextu významných výročí připojena i připomínka důležité osobnosti či události, jež ovlivnila křesťanský svět a specificky i naši církev.

Symbolicky bude obnova v našich sborech zahájena 25. prosince 2012 při bohoslužbách Hodu Božího vánočního (event. o „půlnočních“ bohoslužbách v noci na 25. prosince, pokud se ve sborech konají).

Vždy na počátku občanského roku bude vydán stručný manuál pro daný rok (ohledně pochopení darů Ducha svatého, svátostí, smrtelných hříchů, odkazu jednotlivých osobností, doporučené literatury, liturgických přímluv, námětů ke zpracování v náboženských obcích v rámci například biblických hodin, tematických večerů, bohoslužeb etc.). V postním čase se budou konat pravidelná duchovní cvičení pro kněze i laiky.

Jednotlivé body se promítnou i do vikariátních setkání, diecézního shromáždění, synody duchovních a mnoha dalších setkání. Pokud se zapojí církev jako celek nebo alespoň některé diecéze, bude to jednoznačně vítáno a otevře se tak cesta i k dalšímu prohloubení (nabízí se zde práce v rámci teologické obce – naukového odboru ÚR, HTF UK, HITS, liturgického výboru, teologických poradních sborů etc.).

Prosím vás, abyste již nyní tuto výzvu šířili a na modlitbách o ní rozjímali. Obracujte se na mne s vlastními nápady a připomínkami, přispívejte svými vklady! Jedině bude-li tato akce dílem společným, bude mít nezpochybnitelnou hodnotu a váhu a přinese žádané ovoce duchovní obnovy. Začátkem prosince bude zprovozněna webová stránka DUCHOVNÍ OBNOVY, kde budou publikovány jednotlivé příspěvky, nápady a náměty, včetně akcí, které budou probíhat. Ke spolupráci jsou skutečně zváni všichni.

Na závěr tohoto pastýřského listu mi dovolu, abych vám nabídl modlitbu františkánského teologa Bonaventury (1221-1274), která nás bude obdobím duchovní obnovy mimo jiné provázet

a posilovat: *Jednorozený Synu Boží! Kvůli nám ses stal člověkem. Kvůli nám jsi byl ukřižován i oslaven! Skrze tebe prosíme nejlepšího Otce, aby ze svých pokladnic na nás seslal Ducha sedmeré milosti, jenž v celé své plnosti spočinul na tobě, a to:*

ducha moudrosti, abychom ochutnali ovoce, to znamená životodárnou chut stromu života, jímž jsi ty sám; dar rozumu, aby osvětlil intuici našeho rozumu;

dar rady, abychom chodili po správných stezkách ve tvých šlépějích; dar síly, abychom mohli odolat útokům dotírajících nepřátel;

dar umění, aby nás naplnil jas tvého svatého učení a my byli schopni rozeznávat dobro od zla;

dar zbožnosti, abychom oblekli milosrdný soucit; dar bázně Boží, abychom se vystříhali zlého

a došli tak pokoje díky úctyhodnosti tvého věčného Majestátu.

Ty přece chceš, abychom o to prosili ve svaté modlitbě, kterou jsi nás naučil.

Chceme toho dosáhnout skrze tvůj kříž ke chvále tvého nejsvětějšího jména.

Jemu s Otcem i s Duchem svatým náležejí všechna čest a chvála, dobrořečení, sláva i vláda na nekonečné věky věků.

Amen.

V hluboké úctě před vaší službou lidem a Bohu i odvahou jít po cestě křížové,

**vaš bratr Filip Štojdil
plzeňský biskup**

ČTĚTE BIBLI, TAM TO...

Dokončení ze str. 1
budou patroni, legendy, modly, svatí, vzory. Netušili, co na nich dějiny a teologové napáchají.

Václav: *Z kronikáře Kristiana a později Kosmase víme, že byl skromný až asketický, neúčastnil se bujného středověkého života a pitek s družiníky, neb „je zkažen od kněží a učiněn jako mnich“. K tomu přidejte zkušenost s matkou, která nechala zavraždit babičku, jež ho vychovala. Divíte se, že pro něho věci víry znamenaly víc než zákulisní politické čachry? Díky Bohu, Václava přijímá tradice západního i východního křesťanství.*

Hus: *Nedejte na Brožíka, Mistr Jan byl malý a při těle. Jistě rád jedl a sport tenkrát neznali, zato tvrdou práci ano. Jan byl kultivovaný intelektuál, ale i praktický kněz a viděl jak živě řílost církve, tak bídu lidu. Jen o něco dřív psala Kateřina Sienská o biskupech jako „tlustých prasatech, válejších se ve svaté zahrádce církve“. Z ní je svěťce, zatímco Hus byl upálen.*

In memoriam Miroslav Novák

Bratr patriarcha PhDr. et ThDr. h. c. Miroslav Novák (26. 10. 1907 - 5. 5. 2000) byl nejdéle sloužícím biskupem a biskupem - patriarchou své církve. Nejenom délkou své služby, nýbrž i rozsáhlými ekumenickými styky stala se jeho osobnost evropským církevním fenoménem své doby. Tato věta není hodnocením, nýbrž konstatováním. Doba, v níž působil, probíhala ve vlnkách, podobně i jeho dílo. Jestliže bychom pro ně hledali charakterizující symbolickou zkratku, jeví se jako nejvýstižnější „mezi církví a společností“. V církvi sloužil od svého mládí jako kněz v náboženské obci až do patriarchálních šedin. Většina jeho spolupracovníků v raném působení po r. 1945 vyměnila církevní působení za světské. On, jakkoli se pohyboval ve veřejném životě, v povolání ke službě Bohu a Kristu vytrval. Jako teologicky erudovaný věděl o proměnlivosti dějin; Kristus je tentýž včera, dnes, až na věky. V létě r. 1968 lakonicky konstatoval: **Ted' už nám zbývá jenom čest. Ti, kteří vedle něho byli v církvi kulhavými poutníky za Ježíšem, připomínají si jeho bystrý intelekt a schopnost mezilidské komunikace i osobní nenáročnost. Především však vděčně vzpomínají na jeho pastorální moudrost. Bylo by možné psát o mnohém dalším a možná brizantnějším: připomenu jen jeho životní zásadu Nihil nocet! Neškodit! Bylo to v situaci války a následné totality mnoho nebo málo? A jak tuto římskou zásadu srovnat s Ježíšovým dvojím přikázáním lásky a jak ji uplatňovat dnes? To všechno jsou náměty k přemýšlení nad životem služebníka Božího Miroslava Nováka i životem vlastním. K tomu míří i tyto řádky. Sluší se v této souvislosti vyslat k Bohu děkovnou i prosebnou modlitbu a velebít Boží lásku i svatost. Miroslav Novák sobě i druhým rád citoval proroka Malachiáše, slovo Boží, které je stále živé: Nebo víte, že jsem k vám poslal přikázání to, aby byla smlouva má s vámi smlouvou života a pokoje, zákon pravdy aby byl v ústech vašich, v pokoji a upřímnosti abyste chodili přede mnou a odvrátili jiné od nepravosti.**

Zdeněk Kučera

Podle vzpomínek jeho fámula prý zkoušel před odjezdem do Kostnice vzít do ruky uhlík z krbu...

Jan Amos: *Intelektuál v plné míře v nejhezčím smyslu slova, vzdělaný v šíři tehdejšího poznání. Trpkými zkouškami života pak muž hluboké duchovní moudrosti. Exulant (ne tedy jen emigrant, který se rozhodne opustit svou zemi; exulant je vyhoštěn).*

Každý jiný. Přesto v lidství stejný. V opravdovém sebenasazení víry a z vnitřní duchovní poctivosti „udrželi svou duši pohromadě“. Jeden zavražděn, druhý upálen, třetí exulant. Největší postavy naší historie. Mučedníci. Jak se liší od úspěšných hrdinů dneška! A přesto, oni jsou tím zrnem, které nepadne-li do země, zůstane tato bez užítu. Cesta Kristova nebyla jiná a životy všech tří předznamenala. Rozdíl mezi nimi nejsou. To jen my v církvi s tím máme problémy. Kdyby se spolu sešli někde v hospůdce, rozuměli by si jistě lépe, než to jde nám. Václav jako abstinent by se držel zkrátka,

Hus by si dal dobrou večeri a Komenský by řekl, že není třeba kvaltovat a že mají čas pro dialog. Nezhledují. Oni by si rozuměli. To jen my je rozdělujeme svými teologickými předsudky, dobovým tendenčním hodnocením atd...

Chudáci! Chtěli a mají spojovat. Nevím, zda je ještě čas na prevenci. Nepodlehli jsme už příliš pokušení rozhodovat po svém, a ne po Božím? Nelpíme tvrdohlavě na svých odlišnostech? Nediktujeme Hospodinu, kdo je s námi, kdo proti nám? Není prohlubující se nedostatek vanutí Ducha právě důsledkem našeho rozdělení, rozmělnění, hašteřivosti, tvrdosti a stoupající agresivity ve světě, národě i v náboženstvích?

Co s tím? Egon Bondy končil jednu svou knihu paradoxně výzvou k modlitbě. Ta není tím posledním, co zbývá. Naopak prvním. Vroucí je modlitba spravedlivého, žijme mezi sebou v pokoji a modleme se za druhé.

Jana Šilerová

ZPRÁVY

Pronájem v Rudolfově

Náboženská obec v Rudolfově pronajme farní domek s plynovým ústředním topením. Dům je bez zařízení, pouze s kuchyňskou linkou. Měsíční nájemné činí 5 tisíc bez energií. V případě, že by nájemce na sebe vzal službu sborníka (jedná se o malý sbor), nájemné by se snížilo na 2-3 tisíce Kč.

Zájemci mohou volat na tel.: 777 300 135 nebo 387 229 498

(18)

Trénování paměti

Trénování paměti s Mgr. Alenou Naimanovou, akreditovanou lektorkou České společnosti pro trénování paměti a mozkový jogging, jejímž cílem je, aby nejen senioři byli schopni využít techniky a strategie pro lepší zapamatování a jejich každodenním životě. Beseda s ukázkou techniky trénování paměti, se bude konat, dne 14. listopadu od 17 h, v Husově sboru v Chlumci nad Cidlinou, Klicperovo náměstí 75.

(red)

Divadlo Mana

Náboženská obec Vršovice a Divadlo Mana (Moskevská 34/967) zvou na tato představení:

* pondělí 12. listopadu od 19.30 h - Petr Wajsar, Igor Stravinskij: Příběh vojáka/pantomima. Hraje orchestr Berg & dirigent Peter Vrábel. Sophie Knittl - vypravěč, Števo Capko - džebel, Eva Jedličková - princezna, Jan Urban - voják, Števo Capko - pohybová spolupráce, Miloš Kirschner - projekce, Aleš Valášek - scéna / kostýmy, Gabriela Haukvicová - režie.

* úterý 13. listopadu od 19.30 h - Příběh vojáka/pantomima. Repríza.

* čtvrtek 15. listopadu ve 20 h, LAURYCHOVO DIVADLO. Večer populárního pražského improvizčního divadla. Studiová scéna.

* neděle 18. listopadu v 15 hodin - Varieté pro tři páry rukou. Hraje Divadlo Pod šťastnou hvězdou, autor a režisér: Jevgenij Ibragimov. Hrají: Budlana Baldanová, Dana Chroustová, Slávek Zubkov Svižné a vtipné představení plné fantazie, při kterém před vašimi zraky ožijí písmenka a vy si tak spolu s dětmi můžete zopakovat celou abecedu. Při představení vás seznámíme s různými druhy loutek - od nejjednodušších až po složitou marionetu. Loutkářský koncert pro tři páry rukou je zábavným představením pro celou rodinu. Doporučeno dětem již od 5 let. Velký sál.

(red)

Klub Zacheus

Listopadový program klubu pro volný čas ZACHEUS, Komenského 20, Jihlava:

* Pá 9. listopadu v 20 h - Večer deskových her. Osadníci, Bang, Transamerica, Archam/horror, Aktivity aj.

* Ne 18. listopadu v 10 h - Setkání rodin s dětmi a malým divadélkem v klubu

* Út 27. listopadu v 18 h - František Bílek a Otokar Březina: Sochař a básník, přednáška Jiřího Šimánka s projekcí.

Stálé akce:

Úterý v 18 h - Hodinka nad Bibli. Do 23. listopadu: Jinakosti, výstava amat. Sdružení Ji.Na.K, denně 15-18 h.

Facebook: Zacheus Klub, e-mail: frantisektichy@email.cz tel.: 736 265 817

František Tichý

Shromáždění ve Zlíně

Náboženská obec ve Zlíně tradičně v podzimním čase organizuje setkání členů náboženské a obce a především seniorů s názvem Shromáždění úcty a vděčnosti, které se uskuteční v neděli 11. listopadu od 15 h v malém sále evangelického kostela na Štefánikově ul. Po úvodní pobožnosti vystoupí farář Zdeněk Kovalčík s přednáškou prezentující život a dílo skladatele Josefa F. Píchy. Pro všechny účastníky bude připraveno malé občerstvení.

Zdeněk Kovalčík

Přednáška ve Zlíně

Krajská knihovna Františka Bartoše a naše církev ve Zlíně vás srdečně zvou na pořad věnovaný Františku Bílkovi. Působení světybného umělce Františka Bílka (1872-1941) a jeho rodiny v Církvi československé husitské, jeho život a dílo přiblíží Mgr. Martin Jindra 14. listopadu v 17 h v sálku hudebního oddělení Krajské knihovny F. Bartoše, Tř. Tomáše Bati 204, Zlín.

(zk)

Exegetický seminář

Zveme na exegetický seminář k vánočním textům, který se uskuteční 14. listopadu od 9.30 do 13 hodin v zasedací síni budovy úřadu ústřední rady v Praze. Přednášející: doc. J. Beneš, Th.D. a Mgr. J. Lukeš, Th.D. Přihlášky: kristyna.mlynkova@csh.cz

(red)

Advent v Rokycanech

Pobožnosti, které se konají vždy ve čtvrtek v 16.30 h v evangelické modlitebně, budou sloužit:

29. 11. - Mgr. Jitka Wendlíková

6. 12. - ThDr. Radek Hobza

13. 12. - Mgr. Zdeněk Břeň

20. 12. - Mgr. Jaroslava Švábová

(rst)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 13. 11. - 17 hodin

Bach, Händel, Dvořák

Y. Škvárová - mezzosoprán,

J. Kalfus - varhany

* 14. 11. - 17 hodin

Bach, Händel, Vivaldi

M. Lopuchovský - flétna,

J. Popelka - varhany

* 15. 11. - 17 hodin

Bach, Mozart, Franck

ČVUT MIXED CHORUS,

M. Moudrý - varhany

* 16. 11. - 17 hodin

Bach, Mozart, Franck

V. Trojanová - varhany,

R. Kyrlová - mezzosoprán,

T. Kyrál - lesní roh

* 16. 11. - 20 hodin

Mozart, Bach, Vivaldi

Prague String Orchestra,

V. Vlha - hoboj,

A. Vondráčková - housle

* 17. 11. - 17 hodin

Bach, Händel, Mozart

Z. Němečková - varhany,

P. Příbyl - viola

* 17. 11. - 20 hodin

Mozart, Bach, Vivaldi

Prague String Orchestra,

V. Vlha - hoboj,

A. Vondráčková - housle

* 18. 11. - 17 hodin

Bach, Schubert, Dvořák

J. Kšica - varhany,

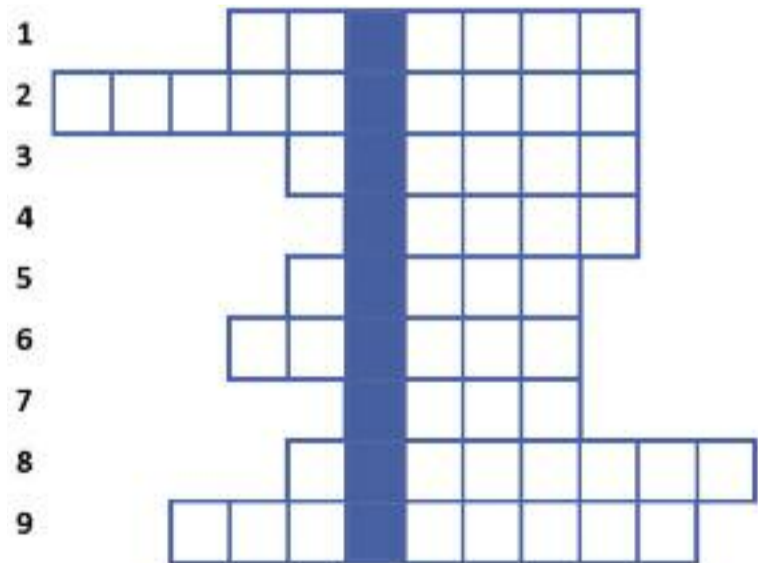
T. Jindra - bas

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Kdo dal víc

K vyřešení této doplňovačky si nalistujte Markovo evangelium 12,41-44. V textu najdete chybějící slova, která podle čísel napíšete do tabulky.

Sedl si naproti chrámové (2) a díval se, jak do ní lidé vcházejí (6). A mnozí (3) dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné (5), (9) čtyřák. (1) své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá (4) dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dali ze svého (8), ona však ze svého nedostatku: (7), co měla, všechno, z čeho měla být živa.“

(Řešení z minulého čísla: Miluj Boha z celého srdce a svého bližního jako sám sebe.)
Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: ThDr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

ZEKUMENY

PŘED 20 LETY BYL PAPEŽEM REHABILITOVÁN GALILEO GALILEI

"A přece se točí," řekl prý italský učenec Galileo Galilei poté, co ho katolická inkvizice pod hrozbou upálení donutila odvolat své poznání, že Země se točí kolem Slunce. Vědec, který s mnoha objevy z oblasti gravitace nebo astronomie značně předběhl dobu a popudil tím církev, byl před 20 lety, 31. října 1992, s konečnou platností rehabilitován. Rehabilitoval jej papež Jan Pavel II. po třináctileté práci zvláštní komise. Astronom, fyzik a matematik Galileo Galilei se narodil v únoru 1564 v Pise. Tamní škou věž proslavil házením železných kulí při dokazování zákona o zemské přitažlivosti. Univerzitní učitel a badatel sestrojil vlastní "přístroj na přibližování dálky", jímž si otevřel okna vesmíru. V roce 1632 napsal tištěný dialog o obou slunečních soustavách, v němž geocentrismus rozcupoval na kousky. To se inkvizici pranic nelíbilo a vyděšený starý muž hned v následujícím roce své učení odvolal. Zemřel 8. ledna 1642 v Arcetri téměř slepý - tak zaplatil za objev slunečních skvrn.

podle ČTK

V EGYPTĚ VOLILI NOVÉHO PATRIARCHU KOPTSKÉ ORTODOXNÍ CÍRKVE

Nového patriarchu největší křesťanské komunity na Blízkém východě volili kněží a představitelé koptské ortodoxní církve v Egyptě. Jména tří finalistů vybíralo více než 2400 volitelů ze zúženého seznamu pěti jmen biskupů a mnichů, které v říjnu oznámila koptská církev. Agentura Reuters napsala, že do dalšího kola rozhodování o nástupci zesnulého patriarchy Šenudy III. se dostali dva biskupové ve věku 54 a 60 let a 70letý mnich. Poslední etapa výběru nového patriarchy se měla uskutečnit 4. listopadu. Chlapec, který má podle tradice zavázané oči, ten den vybere z lístků se jmény zvolených tří duchovních toho, který se stane v pořadí 118. hlavou koptské církve. Nový patriarcha bude uveden do úřadu 18. listopadu. Šenuda III., který stál v čele koptské ortodoxní církve skoro čtyři desetiletí, zemřel v březnu ve věku 88 let. Nástupce populárního patriarchy se do čela koptských křesťanů dostane v době, kdy se řada z nich obává rostoucí vlivu islamistů v Egyptě. Většinu z více než 83 milionů obyvatel Egypta tvoří sunnitští muslimové. Koptové, kteří v Egyptě žili několik set let před příchodem islámu, jsou asi šesti až desetiprocentní menšinou. Vládnoucí Muslimské bratrstvo slíbilo, že bude práva křesťanů chránit.

podle ČTK

SDRUŽENÍ KATOLICKÝCH ORDINÁŘŮ SVATÉ ZEMĚ SE POSTAVILO PROTI DĚLÍCI ZDI MEZI BETLÉMEM A JERUZALÉMEM

Sdružení katolických ordinářů Svaté země rázně odsoudilo projekt zdi, kterou chce izraelská vláda postavit v údolí Cremisan, mezi Betlémem a Jeruzalémem. Biskupové také popírají jakoukoli, byť jen tichou, podporu tohoto projektu ze strany Vatikánu. "Projekt byl naplánován už před mnoha lety a pomalu se realizuje. Kdy dospěje do údolí Cremisan? Nevíme, ale víme, že když se Izrael pro něco rozhodne, dříve nebo později to uskuteční. Musíme tedy vzít iniciativu do svých rukou. Poprvé jsme reagovali už před osmi lety," říká P. Pietro Felet ze Sdružení katolických ordinářů Svaté země. "Mezinárodní soud tehdy projekt odsoudil. Větší váhu by ale podle něho mělo rozhodnutí místního nejvyššího soudu. Právě tam se také katoličtí ordináři chtějí odvolat, už proto, že zed' se má budovat na území, které není součástí izraelského státu. Náš protest vychází z toho, že podle některých hlasů prý místní církev a Svatý stolec souhlasí, že jde o jakousi přímou nebo nepřímou dohodu. To není absolutně pravda. Nechceme, aby se šířila tato lež, která může rozdmýchat nové násilí mezi muslimy a křesťany. Jde nám tedy o to, aby se dostalo do obecného vědomí, že církev v tomto nehraje žádnou roli," dodává P. Felet. Pozemky, po nichž má vést dělící zed', zakoupil z velké části kolem roku 1880 italský kněz, který na nich zřídil mnoho sociálních děl a založil zemědělské školy. Jak vysvětluje P. Felet, ve skutečnosti jde o konfiskaci terénu, který izraelskému státu nepatří. Stavba zdi navodí situaci, v níž ze zákona původní majitel během let o terén přijde. Stavba zdi se citelně dotkne mnoha obyvatel oblastí, převážně zemědělců, pro které se Jeruzalém stane vzdáleným městem, i církevních komunit, například místních salesiánů a salesiánek, kteří budou zcela odtrženi od obydlých oblastí, píše Radiovaticana.cz.

RaVat

ŘECKÁ PRAVOSLAVNÁ CÍRKEV PRÝ NEMÁ NA MZDY DUCHOVNÍCH

Řecká pravoslavná církev, která patří nejbohatší instituce v zemi, byla údajně také zasažena krizí a vládními úspornými opatřeními. Podle aténské arcibiskupa Hieronyma bude možná jeho organizace přinucena přestat vyplácet mzdy duchovním a také propouštět. V rozhovoru pro televizní stanici TV100 si posteskl, že církev zdaleka nevydělává tolik, kolik si lidé nejspíš myslí. Dodal, že bude muset propustit také 300 zaměstnanců, pokud do dvou měsíců vyschnou finanční zdroje. Řecká církev se přitom pohybuje v lukrativním podnikatelském prostředí - využívá značných daňových úlev a přitom je prakticky největším reálním vlastníkem v zemi.

podle ČTK

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100